

II. Славянизирание на Балканския полуостровъ.

Разселване и значение на славянитѣ.—Славянитѣ прѣминали слѣдъ германцитѣ и то въ незапомнени врѣмена отъ Азия въ Европа и се заселили най-напрѣдъ по сѣвернитѣ склонове на Карпатскитѣ планини, въ областта между рѣкитѣ: Висла, Днѣпъръ и притока ѣ Припетъ. Тамъ тѣ живѣли дълго врѣме и били извѣстни подъ общото име венди или венеци, което имъ било дадено отъ тѣхнитѣ западни съсѣди, германцитѣ или келтитѣ. По-послѣ отъ тия славяни се образували постепенно двѣ отдѣлни групи, които говорѣли на различни нарѣчия и враждували помежду си. Тия групи сж били извѣстни въ VI в. сл. Хр. подъ имената: анти и словени; антиѣ живѣли между Днѣпъръ и Днестъръ, а словенитѣ—на западъ отъ тѣхъ, до Висла.

Когато се започнало великото прѣселение на народитѣ, което размѣстило племената въ Европа, славянитѣ влѣзли въ състава на обширната хунска държава и започнали да се движатъ заедно съ хунитѣ къмъ сръдна и южна Европа. При това движение тѣ захванали да се селятъ съ хиляди по всички направления, а най-вече покрай Дунава, въ двѣшнo Маджарско и Влашко, отдѣто по-послѣ прѣминали постепенно и въ Балканския полуостровъ. По такъвъ начинъ славянитѣ завзели въ началото на сръднитѣ вѣкове източна, сръдня и югоизточна Европа и споредъ мѣстата, които заселили, започнали да ги дѣлятъ на източни (руси), западни (поляци, чехи, моравци, словаци, поморяни и полабски славяни) и южни (българи, сърби, хорвати и словинци).

Славянитѣ не могли да образуватъ въ сръднитѣ вѣкове трайни държави и останали за дълго врѣме доста назадъ въ наукитѣ и искусствата; защото живѣли разединено и воювали постоянно помежду си; защото повечето отъ тѣхъ били далечъ отъ старитѣ културни центрове: Византия и Римъ; а най-вече, защото завзели всички входи отъ Азия за Европа, та били за-